

ตารางสรุปข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำชี้แจงรายละเอียด
 ที่นำมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ร่างพระราชบัญญัติ การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบาง ประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>		

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนและประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความพร้อมของผู้ประกอบการโรงงานกำจัดซากมีเพียงพอแล้วหรือไม่ 2. เทคโนโลยีในการกำจัดซากมีหรือไม่ เช่น การกำจัดแอร์ มีเครื่องมือจัดการก๊าซที่ปล่อยออกมาหรือไม่ หรือจะปล่อยให้เป็นภาระของชุมชน (<u>ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง</u>) 3. เห็นด้วยที่ต้องตรากฎหมายเพื่อควบคุม และกำจัดซากเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งต้องมีกลไกในการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ เพื่อไม่ให้สารพิษรั่วไหลอันจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชนและสิ่งแวดล้อม ทว่าหากกฎหมายควรกำหนดผู้รับผิดชอบให้ครบถ้วนคือผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย เพื่อความเป็นธรรม อีกทั้งควรกำหนดหน้าที่อปท. ในการจัดเก็บ กำหนดหน้าที่ศูนย์จัดการจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ผู้นำเข้าในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อใช้สนับสนุนการกำจัดซากให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย (<u>คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล</u>) 	<p>ในประเด็นตามข้อ ๑ และข้อ ๒ นั้นผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้เคยชี้แจงข้อมูลเมื่อคราวสัมมนารับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ว่า โรงงานกำจัดซากฯ มีทั้งหมด ๒,๒๖๕ แห่งทั่วประเทศ โดยมีโรงงานที่กำจัดเฉพาะซากอิเล็กทรอนิกส์จำนวน ๑๔๘ โรง ซึ่งเพียงพอต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ภายในประเทศ</p> <p>ในประเด็นตามข้อ ๓ นั้น ผู้ผลิต ผู้นำเข้าเพื่อจำหน่ายเป็นผู้ผลิตตามความหมายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่แล้ว จึงต้องรับผิดชอบต่อซากผลิตภัณฑ์ฯ ตามลำดับ ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องยังสามารถกระจายความรับผิดชอบผ่านกลไกตลาดได้</p> <p>ด้วยผู้ผลิตทราบเทคโนโลยี ส่วนประกอบ ความเป็นพิษ ในผลิตภัณฑ์ของตน จึงมอบหมายให้ผู้ผลิตดำเนินการ เช่น เครื่องปรับอากาศบางยี่ห้อได้เตรียมอุปกรณ์เก็บสารทำความเย็นกลับคืน และดำเนินการแล้ว ทั้งนี้ ผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศบางรายประสงค์จะนำสารทำความเย็นไปทำลายโดยตรงก็สามารถดำเนินการได้ โดยไม่ขัดกับกฎหมาย</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.”</p>		
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. – ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. ภาครัฐซึ่งจะต้องจัดตั้งงบประมาณ กำลังคน การร่างกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง อย่างชัดเจน ให้พร้อมก่อนบังคับใช้กฎหมาย พร้อมหรือไม่ ดังนั้น เห็นสมควรให้ระยะเวลาเตรียมการทั้งภาครัฐและเอกชนควรเป็น ๒ ปี (ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง)</p> <p>๒. การกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้ ตามร่างมาตรา ๒ พิจารณาเห็นว่า ควรให้เกิดการเตรียมการของทุกภาคส่วน ตั้งแต่การเสนอแผนของผู้ผลิต การจัดตั้งและขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซาก การรวบรวมจัดเก็บซากฯ จากผู้บริโภค รวมทั้งการจัดตั้งและขออนุญาตโรงงานถอดประกอบซากฯ และโรงงานรีไซเคิล โดยให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๓..ควรกำหนดระยะเวลาในการเริ่มใช้เป็นสองปี เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งระบบเข้าใจและเตรียมการดำเนินการ</p>	<p>ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ทราบถึงหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ซึ่งขั้นตอนในกระบวนการเสนอร่างกฎหมายใช้ระยะเวลาประมาณ ๑ ปี ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเงื่อนไขในการบังคับใช้ ๓๖๐ วัน นับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อรวมระยะเวลา ก่อนจะมีการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีระยะเวลาเกือบ ๒ ปี ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในการขยายระยะเวลาในการบังคับใช้กฎหมายแล้ว นอกจากนี้ภาคเอกชนบางภาคส่วนได้ดำเนินการนำร่องด้วย โดยมีการร่วมจัดการซากด้วยความสมัครใจอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่งแล้ว เช่น ซากโทรศัพท์เคลื่อนที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบซึ่งภาครัฐได้เผยแพร่ความรู้ และแนวทางการจัดการในประเทศและต่างประเทศ โดยภาคเอกชนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้จากบริษัทต้นกำเนิด</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ได้ตามข้อกำหนดของ พรบ. การกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์นี้ (คุณวราพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๔. เนื่องจากเป็นการบังคับใช้ครั้งแรก และใน พรบ. มีเนื้อหาความรับผิดชอบของผู้ผลิต ซึ่งทางผู้ผลิตจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อม ทั้งด้านงบประมาณ แร่งงาน และแนวทางการปฏิบัติภายในอย่างชัดเจน การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ส่งผลกับผู้ผลิตโดยตรง เห็นสมควรให้มีระยะเวลาการเตรียมความพร้อมอย่างน้อย ๒ ปี</p> <p>(นางสาวบุญธิมา บุญนากร)</p> <p>๕. ในมาตรา ๒ ควรแก้จาก ๓๖๐ วันเป็น ๒ ปี (หรือ ๗๒๐ วัน) เพื่อให้สามารถทำได้จริงในทางปฏิบัติ เนื่องจากต้องเตรียมการหลายภาคส่วน (นายประชา เสมานิยม)</p> <p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</u></p> <p>๑..การกำหนดระยะเวลาในการบังคับใช้ตามร่างฯ มาตรา ๒ พิจารณาเห็นว่าควรให้เกิดการเตรียมการของทุกภาคส่วน ตั้งแต่การเสนอแผนความรับผิดชอบของผู้ผลิต การจัดตั้งและขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซาก การรวบรวมจัดเก็บซากจากผู้บริโภค รวมทั้งการจัดตั้งและขออนุญาตโรงงานถอดแยกและโรงงานรีไซเคิล และเนื่องจากสารที่อยู่ในผลิตภัณฑ์บางประเภทไม่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำหรือรีไซเคิลได้ เช่น สารทำความเย็นในเครื่องปรับอากาศและตู้เย็น ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี ทั้งนี้ โรงงาน</p>	<p>ในหลายภูมิภาค (เอเชีย ยุโรป อเมริกา) และเอกชนสามารถเตรียมตัวด้วยความสมัครใจได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	ที่รับคำสั่งสารทำความเย็นที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ อค์คีปรการเพียงแห่งเดียว ซึ่งมีกำลังในการกำจัดไม่ เพียงพอ และหากจะตั้งโรงงานกำจัดสารทำความเย็นเพิ่ม ก็ต้องมีการทำ EIA/EHIA ด้วย ซึ่งต้องใช้เวลาในการ ดำเนินการไม่น้อยกว่าสองปี เป็นต้น จึงเห็นควรให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป <u>(คุณภาวนา สุริยพฤษ)</u>	
มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับ กับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นยุทธภัณฑ์ที่ใช้ในราชการ ทหาร		
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า (๑) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ต้องอาศัย กระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้าในการ ทำงาน (๒) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ผลิต ส่ง หรือวัดกระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้า (๓) อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องหรือเป็น ส่วนประกอบของ (๑) หรือ (๒)	<u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑</u> <u>ผ่านทาง www.pcd.go.th</u> ๑. การระบุประเภทผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๔ และ ๕ ไม่ชัดเจน เห็นควรให้กำหนดขอบข่าย ขนาด ลักษณะ การใช้งาน คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจน เช่น ใน ญี่ปุ่น หรือ EU. โดยให้ตราเป็นกฎกระทรวงซึ่งผ่านการ พิจารณาถ่วงรอกจากคณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ จึงจะมีผลบังคับใช้ตามมาตรานี้ เพราะหากไม่กำหนดให้ ชัดเจน จะทำให้หนักลงทุนเกิดความสับสน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ โดยตรงต่อการประกอบธุรกิจของสินค้าทั้ง ๕ ประเภท รวมทั้งสินค้าที่เป็นส่วนประกอบของสินค้านี้ดังกล่าวโดยตรง	ตามประเด็นในข้อ ๑ เนื่องด้วยปัจจัยทางกายภาพและ แบบแผนทางด้านกฎหมายที่แตกต่างกัน เช่น ระบบ แรงดันไฟฟ้าเทคโนโลยีในท้องตลาด พฤติกรรมของสังคม หรือลักษณะรูปแบบของกฎหมาย ขนบธรรมเนียมของ สังคมและการปฏิบัติบังคับใช้ ฉะนั้น ภายใต้กฎหมายนี้จึง กำหนดรูปแบบให้เหมาะสมแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อความ เข้าใจรูปแบบเดียวกัน การเข้าถึงและการปฏิบัติอันไม่เป็น ภาระแก่ประชาชนจนเกินไป โดยให้ผลิตภัณฑ์ฯ ซึ่งอยู่ ภายใต้กฎหมายนี้ คือ เครื่องใช้พลังงานหรือกระแสไฟฟ้า

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>จนทำให้เกิดการชะลอการลงทุน ซึ่งส่งผลโดยตรงกับอุตสาหกรรมของไทย <u>(นายชัยดี อนันตนิยม)</u></p> <p>๒. ในมาตรา ๔ ควรนิยามผลิตภัณฑ์ ๕ ชนิดตาม มาตรา ๕ เพื่ออ้างอิงให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน และควรมีนิยามคำว่าผู้ผลิต ซึ่งควรหมายถึงผู้จัดจำหน่าย ผู้นำเข้า ผู้สั่งซื้อออนไลน์ ผู้ค้าออนไลน์ซึ่งควรรับผิดชอบ ผู้ผลิตในต่างประเทศ ควรมีนิยามของ อปท. และ คณะกรรมการที่จะกำหนดกลไกการขับเคลื่อน ดูแลการกำจัดซากทั้งระบบอย่างครบวงจร</p> <p>๓. แก้ไข และเพิ่มเติมนิยามและข้อกำหนดที่ช่วยให้ ผลักดันให้ระบบการกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์สามารถปฏิบัติ ได้ตามเป้าหมาย <u>(คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</u></p> <p>๔. คำจำกัดความของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ควรจะเป็นไปในแนวทางกับ EU WEEE Directive เพื่อให้สอดคล้องกับสากล โดยจำกัด ความเป็นดังนี้</p> <p>(๑) อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์หรือ EEE หมายถึง อุปกรณ์ที่อาศัยกระแสไฟฟ้าหรือ สนามแม่เหล็กไฟฟ้าเพื่อให้ทำงานได้ถูกต้อง และอุปกรณ์ สำหรับกำเนิด ส่งผ่านและวัดกระแสไฟฟ้าและสนามแม่เหล็กไฟฟ้างดกล่าวและออกแบบให้ใช้กับแรงดัน ไม่เกิน ๑๐๐๐ V (ac) และ ๑๕๐๐ V (dc)</p> <p>(๒) ซากอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หรือ</p>	<p>พื้นฐานเป็นหลัก (๒๒๐ โวลต์: ๑ เฟส) และรวมความถึง อุปกรณ์เกี่ยวเนื่องหรือเป็นส่วนประกอบด้วย ตามประเด็นในข้อ ๒ ผลิตภัณฑ์ทั้ง ๕ ชนิดนั้นเป็น คำสามัญทั่วไป จึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องนิยามในกฎหมายอีก ส่วนคำว่าผู้ผลิตนั้นหมายความรวมถึงผู้จัดจำหน่าย และ ผู้นำเข้า คำว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในที่นี้มีความหมายสามัญ จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องกำหนดคำ นิยาม ส่วนในประเด็นคณะกรรมการนั้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ กำหนดให้มีการมีคณะกรรมการตามกฎหมาย เป็นไปเพียงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงไม่มีระบบคณะกรรมการ เพื่อลดขั้นตอนในการ ดำเนินการ</p> <p>ตามประเด็นในข้อ ๔ เนื่องด้วยปัจจัยทางกายภาพและ แบบแผนทางด้านกฎหมายที่แตกต่างกัน เช่น ระบบ แรงดันไฟฟ้าเทคโนโลยีในท้องตลาด พฤติกรรมของสังคม หรือลักษณะรูปแบบของกฎหมาย ขนบธรรมเนียมของ สังคมและการปฏิบัติบังคับใช้ ฉะนั้น ภายใต้กฎหมายนี้ จึงกำหนดรูปแบบให้เหมาะสมแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อ ความเข้าใจรูปแบบเดียวกัน การเข้าถึงและการปฏิบัติอัน ไม่เป็นภาระแก่ประชาชนจนเกินไป โดยให้ผลิตภัณฑ์ฯ ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายนี้คือเครื่องใช้พลังงานหรือ กระแสไฟฟ้าพื้นฐานเป็นหลัก (๒๒๐ โวลต์: ๑ เฟส) และ รวมความถึงอุปกรณ์เกี่ยวเนื่องหรือเป็นส่วนประกอบด้วย</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	WEEE หมายถึง อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็น ของเสียตามความหมายในข้อ ๓ (๑) ของ Directive ๒๐๐๘/๙๘/EC รวมทั้งส่วนประกอบ, ส่วนประกอบย่อย และวัสดุสิ้นเปลืองทั้งหมดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ใน เวลาที่ถูกทิ้ง (นายประชา เสมาฉิม)	
“ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่ สามารถใช้งานหรือไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑</u> ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. “ซากผลิตภัณฑ์ หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือ เสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานหรือไม่เป็นที่ต้องการอีก ต่อไป” เพิ่มเติมว่า “ไม่รวมถึงซากผลิตภัณฑ์ที่มีกฎหมาย เฉพาะบังคับใช้เพื่อการจัดทำลาย ได้แก่ ซากที่เกิดจาก กระบวนการผลิตในประเทศ ซากผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามาจาก ต่างประเทศในลักษณะซากทั้งเครื่อง และ หรือ ถอดแยกกับบางชิ้นส่วนหรือทุกชิ้นส่วน ไม่ว่าจะรูปแบบใดๆ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. “ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์เครื่อง ใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพ จนไม่สามารถใช้งานหรือไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป เพิ่มเติม ว่า “ไม่รวมถึงซากผลิตภัณฑ์ที่มีกฎหมายเฉพาะบังคับใช้ เพื่อการจัดทำลาย ได้แก่ ซากที่เกิดจากกระบวนการผลิตใน ประเทศ ซากผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศในลักษณะ ซากทั้งเครื่องและหรือถอดแยกกับบางชิ้นส่วนหรือ</p>	<p>ประเด็นนิยามของซากผลิตภัณฑ์ฯ ตามข้อ ๑ และ ข้อ ๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดประเภทซากผลิตภัณฑ์ที่ต้อง อยู่ภายใต้การควบคุม โดยคำนึงการจัดการผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า ฯ จากบ้านเรือน/ชุมชน เป็นลำดับแรกก่อน อีกทั้ง ซาก ผลิตภัณฑ์ที่มีกฎหมายเฉพาะได้กำหนดการกำจัดทำลายไว้ แล้ว จะเป็นไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น ไม่อยู่ในบังคับของ ร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น ของเสียตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน ที่การดำเนินการต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน สำหรับซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่นำเข้ามาจาก ต่างประเทศนั้นจะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุ อันตรายอยู่แล้ว เป็นต้น</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ทุกชิ้นส่วน ไม่ว่าจะรูปแบบใดๆ”</p> <p>เหตุผล ปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้การทิ้งขยะอันตรายจากกระบวนการผลิต ซากผลิตภัณฑ์ ที่นำเข้าต้องส่งไปโรงงานควบคุมที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น จึงไม่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. นี้ (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p>	
<p>“ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต หากไม่มียี่ห้อ เครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลากให้ถือว่าผู้ประดิษฐ์ ประกอบหรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผู้ผลิต และให้หมายความรวมถึงผู้นำเข้าหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายด้วย</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. – ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. “ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต หากไม่มียี่ห้อ เครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลาก ผู้ผลิตเฉพาะผลิตเพื่อขายในประเทศ ผู้นำเข้าเพื่อใช้งาน ต้องเข้าข่ายตามมาตรานี้ด้วย (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. “ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต หากไม่มียี่ห้อ เครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลาก</p> <p>เหตุผล ผู้ผลิตเฉพาะผลิตเพื่อขายในประเทศ ผู้นำเข้าเพื่อใช้งาน ต้องเข้าข่ายตามมาตรานี้ด้วย (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p> <p>๓. เพิ่มบทนิยามผู้ผลิตให้ครอบคลุมถึงการนำเข้ามาเพื่อธุรกิจแบบออนไลน์ การสั่งของผ่านอินเทอร์เน็ตต่างๆ</p>	<p>ข้อเสนอให้เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการ” “ผู้นำเข้าเพื่อใช้งาน” “ผู้จัดจำหน่าย” อยู่ในความหมายของคำว่า “ผู้ผลิต” แล้ว ทั้งนี้ กฎหมายได้มุ่งให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับและครบถ้วนในการจัดให้มีระบบการจัดการเป็นเบื้องต้นแล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	๔. เพิ่มบทนิยามการมีส่วนร่วมรับผิดชอบของผู้จัด จำหน่ายหรือผู้ขายรายย่อย (<u>นายบัญชา เกตวิทย์</u>)	
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้		
“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรควบคุม มลพิษ		
“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้		
มาตรา ๕ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับแห่ง พระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ (๑) คอมพิวเตอร์ (๒) เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย (๓) เครื่องปรับอากาศ (๔) เครื่องรับโทรทัศน์ (๕) ตู้เย็น	ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. – ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th ๑. การระบุประเภทของผลิตภัณฑ์ไม่ชัดเจน อาจทำ ให้มีปัญหาในการตีความภายหลัง เช่น (๑) คอมพิวเตอร์ รวมถึงส่วนประกอบด้วยหรือไม่ เช่น เมาส์, คีย์บอร์ด, สายไฟ, จอมอนิเตอร์, UPS แล้ว อุปกรณ์จำพวกคอมพิวเตอร์เน็ตเวิร์ค เซิร์ฟเวอร์, เราเตอร์ รวมด้วยหรือไม่อย่างไร เพราะมีจำนวนมากและเกือบทุกที่ ในบริษัทฯ, องค์กรภาครัฐ	สำหรับอุปกรณ์ต่อเนื่องที่เสนอแนบมานั้น เห็นว่าอยู่ ภายใต้ขอบเขตของคำว่า “อุปกรณ์ต่อเนื่อง” ตามนิยาม ของคำว่าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ตามร่างมาตรา ๔ อยู่แล้ว ซึ่งจะได้ ดำเนินการประกาศตามกฎหมายต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>(๖) ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>(๒) เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย รวมถึงโทรศัพท์มือถือด้วยหรือไม่ และอุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ เช่น หูฟัง แบตเตอรี่ ที่อุปกรณ์ชาร์จ เป็นต้น</p> <p>(๓) เครื่องปรับอากาศ ครอบคลุมอะไรบ้าง แอร์เคลื่อนที่, พัดลมไอน้ำ, พัดลมไอเย็น, คอมเพรสเซอร์เกี่ยวข้องหรือไม่</p> <p>(๔) เครื่องรับโทรทัศน์ ครอบคลุมอะไรบ้าง จอทีวี ดิจิตอลยอนต์ซึ่งมีเป็นจำนวนมากเช่นกัน ควรเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่</p> <p>(๕) ตู้เย็น ครอบคลุมอะไรบ้าง คอมเพรสเซอร์เกี่ยวข้องหรือไม่ (นายบัญชา เกตวัลท์)</p> <p>๒. ประเภทของผลิตภัณฑ์ ตามร่างมาตรา ๕ ยังไม่ชัดเจน ควรต้องระบุให้ชัดเจน เช่น แอร์แบบไหน แอร์ระบบแอร์โรงงาน คอมพิวเตอร์ รวมคีย์บอร์ด เมาส์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น หากทิ้งมอนิเตอร์อย่างเดียว ใครรับผิดชอบ ทั้ง Harddisk เข้าตามกฎหมายใหม่ ใครรับผิดชอบหากไม่เข้าเงื่อนไขตามกฎหมาย หน่วยงานใดเป็นผู้ตีความ (ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง)</p> <p>๓. การระบุประเภทผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจนตามมาตรา ๕ พิจารณาเห็นว่า กำหนดขอบข่ายขนาด ลักษณะการใช้งาน รุ่น คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ อย่างชัดเจน โดยตราเป็นกฎกระทรวงที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ จึงจะมีผลบังคับใช้ตามมาตรานี้ รวมทั้งควร</p>	<p>สำหรับเครื่องปรับอากาศ ตามความหมายในร่างพระราชบัญญัตินี้หมายความเฉพาะเครื่องปรับอากาศที่ใช้ในบ้าน</p> <p>ประเด็นตามข้อ ๓ สำหรับประเภทผลิตภัณฑ์ที่จะถูกควบคุม ถูกประกาศกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้กฎหมายสามารถมีผลบังคับใช้ได้ทันที ไม่ต้องรอการออกกฎกระทรวงซึ่งอาจจะเกิดความล่าช้าได้</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>กำหนดให้สินค้า ตามมาตรา ๕ เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตจำหน่าย กับกรมควบคุมมลพิษ (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๔. มาตรา ๕ ควรกำหนดขบข่าย ชนิด ขนาด (กำลังไฟ ลักษณะเทคโนโลยีที่ใช้) ของผลิตภัณฑ์อย่างชัดเจน เพื่อดำเนินการในขบวนการกำจัดได้ถูกต้อง (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๕. ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับควรระบุให้ชัดเจน เช่น ตู้เย็น ตู้แช่ และรวมถึงส่วนประกอบที่ไม่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ด้วยหรือไม่ (นางสาวบุญธิมา บุญธนากร)</p> <p>๖. คำจำกัดความของประเภทอุปกรณ์ที่อยู่ในขบข่ายต้องระบุให้ชัดเจนกว่านี้เพื่อให้ชัดเจนกับผู้มีส่วนได้เสียทุกส่วน, ลดความสับสน, และหลีกเลี่ยงการควบคุมผลิตภัณฑ์แบบที่กว้างเกินไป ยกตัวอย่างเช่น (๑) คอมพิวเตอร์ควรชี้แจงเพิ่มเติมเนื่องจากคำนี้กว้างเกินไป</p> <p>๗. การเพิ่มเติมข้อกำหนดทั่วไป “(๖) ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ควรชี้แจงเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความมั่นใจในรูปแบบความต้องการที่กำหนดและขอบเขตของผลิตภัณฑ์ที่จะครอบคลุม นอกจากนี้ ยังต้องมีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อกำหนดว่าจะทำเมื่อไร ทำอะไร ทำอย่างไร และเหตุใดรัฐมนตรีจึงสามารถกำหนด WEEE เพิ่มเติม</p>	<p>มาตรา ๕ กำหนดว่า ตู้เย็นซึ่งใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าทั่วไป</p> <p>ประเด็นตามข้อ ๖ และ ข้อ ๗ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าได้ใช้ความหมายสามัญทั่วไป ซึ่งบุคคลทั่วไปเข้าใจได้ ขั้นตอนการยกร่างกฎกระทรวงจะมีการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้เสียในกฎกระทรวงเสมอ</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ภายใต้พระราชบัญญัติได้ ส่วนนี้ควรรวมถึงการ พิจารณาหรือกับผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งรวมถึงภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับผลกระทบ / สมาคมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๘. การยกเว้นควรได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนใน มาตรา ๓ หรือมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ซึ่งเป็นไป ในแนวทางเดียวกับคำจำกัดความในข้อ ๒, (๓) ของระเบียบ WEEE, ๒๐๑๒/๑๙ / EU (ฉบับร่าง) ตัวอย่างเช่น อุปกรณ์ ไอทีที่เชื่อมต่อกับกำลังสามเฟส, การติดตั้งถาวรขนาดใหญ่ หรืออุปกรณ์ซึ่งได้รับการออกแบบและติดตั้งเป็นส่วนหนึ่ง ของอุปกรณ์ประเภทอื่น ซึ่งไม่รวมอยู่ในหรือไม่อยู่ภายใต้ ขอบเขตของกฎหมายนี้ ซึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เฉพาะใน กรณีที่เป็นส่วนหนึ่งของอุปกรณ์นั้น ตัวอย่างเช่น:</p> <p>(๑) วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ คอมพิวเตอร์จะครอบคลุมทั้งหน่วยประจำที่และหน่วย เคลื่อนที่ ซึ่งรวมถึงคอมพิวเตอร์เดสก์ท็อปและคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊กและไม่รวมแท็บเล็ต</p> <p>(๒) ไม่รวมการติดตั้งถาวรขนาดใหญ่</p> <p>(๓) ไม่รวม EEE สำหรับการใช้งานระดับมืออาชีพ หรือสำนักงาน (นายประชา เสมานิยม) <u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑</u> <u>ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</u></p> <p>๑. การระบุประเภทผลิตภัณฑ์ตามร่างฯ มาตรา ๕ ไม่ชัดเจน เห็นควรให้กำหนดขอบข่าย ขนาด ลักษณะการ</p>	<p>ประเด็นตามข้อ ๘ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนด คำนิยามคำว่า ซากผลิตภัณฑ์ ให้มีความสอดคล้องกับ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมประกอบกับ พิจารณาตามบริบทของปริมาณการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบันของประเทศไทย</p> <p>ขั้นตอนการยกร่างกฎกระทรวงจะมีการจัดให้มีการรับฟัง ความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้เสียในกฎกระทรวงเสมอ</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	ใช้งาน คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจน เช่น ในญี่ปุ่น หรืออียู โดยให้ตราเป็นกฎกระทรวงซึ่งผ่านการพิจารณา กลั่นกรองจากคณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ จึงจะมี ผลบังคับใช้ตามมาตรานี้ เพราะหากไม่กำหนดไว้ให้ชัดเจน จะทำให้นักลงทุนเกิดความสับสน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ ต่อการประกอบธุรกิจของสินค้าทั้ง ๕ ประเภทโดยตรง จนถึงทำให้เกิดการชะลอการลงทุน ซึ่งส่งผลเสียโดยตรงกับ อุตสาหกรรมของประเทศไทย (คุณภาวนา สุริยพฤษ)	ส่วนในประเด็นคณะกรรมการนั้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ กำหนดให้การมีคณะกรรมการตามกฎหมาย เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ที่จำเป็นเท่านั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงไม่มีระบบคณะกรรมการ เพื่อลดขั้นตอนในการ ดำเนินการ
มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน เจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงเมื่อประกาศในราชกิจจานุ เบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้		
หมวด ๑ การจัดการซากผลิตภัณฑ์		
มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปน กับขยะมูลฝอย		

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วน ของซากผลิตภัณฑ์ เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การถอดและประกอบเข้าตามเดิม</p> <p>(๒) การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ</p> <p>(๓) การดำเนินการเพื่อการศึกษาค้นคว้า ทดลองและวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐหรือ สถานศึกษาของรัฐ</p> <p>(๔) การดำเนินการของโรงงานที่ได้รับ อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>(๕) การดำเนินการที่มีลักษณะตามที่ อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. – ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. ควรเพิ่มช่องทางให้ภาคเอกชน ผู้เป็นเจ้าของ ผลิตภัณฑ์ สามารถดำเนินการถอดแยกเพื่อศึกษาวิจัยหา ข้อมูลหรือสาเหตุเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุง ผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ได้ (นายบัญชา เกตวัลท์)</p> <p>๒. ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ บางส่วนหรือทั้งหมด ขณะครอบครองซากไม่ว่ากรณีใด รวมทั้ง ระหว่างต้นทางซากผลิตภัณฑ์จากผู้ครอบครองซาก ถูกขนส่ง ถึงปลายทางโรงงานถอดแยกซากทุกชิ้นส่วนใน ครั้งเดียว เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>“(๓) การดำเนินการเพื่อการทดสอบคุณภาพ ศึกษา ทดลอง และวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐหรือสถานศึกษาของ รัฐ หรือโดยอยู่ในความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญในผลิตภัณฑ์ ควบคุมประเภทนั้น หรือการดำเนินการทดสอบคุณภาพ ศึกษาทดลอง และวิจัย ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น”</p> <p>เหตุผล เพื่อให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องด้านทดสอบ คุณภาพ ศึกษาทดลอง และวิจัย (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๓. ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ บางส่วนหรือทั้งหมด ขณะครอบครองซากไม่ว่ากรณีใด รวมทั้งระหว่างต้นทางซากผลิตภัณฑ์จากผู้ครอบครองซาก</p>	<p>ตามมาตรา ๘ (๕) ได้บัญญัติในลักษณะปลายเปิด หาก เห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวนี้มีความจำเป็นก็สามารถออก ประกาศกำหนดเพิ่มเติมในอนุบัญญัติได้</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ถูกขนส่ง ถึงปลายทางโรงงานถอดแยกซากทุกชิ้นส่วนใน ครั้งเดียว เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>“(๓) การดำเนินการเพื่อการทดสอบคุณภาพ ศึกษา ทดลอง และวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐหรือสถานศึกษาของ รัฐ หรือโดยอยู่ใน ความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญในผลิตภัณฑ์ ควบคุมประเภทนั้น หรือการดำเนินการทดสอบคุณภาพ ศึกษาทดลอง และวิจัย ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น”</p> <p>เหตุผล ป้องกันการฉกฉวยชิ้นส่วนที่มีค่าบางส่วนไปเพื่อ ประโยชน์ตนเอง แล้วส่งคืนซากที่ไม่สมบูรณ์ และเพื่อให้ ครอบคลุมทุกองค์การที่เกี่ยวข้องด้านทดสอบคุณภาพ ศึกษา ทดลอง และวิจัย (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p>	
<p>มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ได้รับคืน จัดเก็บ หรือรวบรวมซาก ผลิตภัณฑ์ เว้นแต่จัดทำโดยศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จัดตั้งและขึ้นทะเบียนตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับ อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในกรณีที่มีซากผลิตภัณฑ์ปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลและ มูลฝอยที่จัดเก็บ</p>		

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ในการดำเนินการของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวทำการคัดแยกเพื่อนำส่งหรือประสานศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ในการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ต่อไป</p>		
<p>มาตรา ๑๐ การจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่งนอกจากผู้ผลิตต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๕ แล้วให้ดำเนินการได้ดังนี้</p> <p>(๑) ผู้ผลิตร่วมกับผู้ผลิตรายอื่น หรือให้ผู้จัดทำหน้าที่ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือผู้ใดดำเนินการแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ผลิต</p> <p>(๒) ผู้ผลิตทำความตกลงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ดำเนินการแทน โดยการดำเนินการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามที่ตกลงร่วมกัน</p> <p>นอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง บุคคล</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pccd.go.th มีความเห็นดังนี้</p> <p>๑. ผู้ผลิต ไม่สามารถบังคับผู้จัดทำหน้าที่หรือร้านค้าให้มาช่วยเก็บได้ เพราะเป็นคนละนิติบุคคล จึงขาดการมีส่วนร่วม</p> <p>๒. องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หากไม่ให้ความร่วมมือในการจัดการซากจะทำอย่างไร ร่างกฎหมายไม่มีสภาพบังคับ (ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชีอตรง)</p> <p>๓. ควรให้ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และ อปท. จัดสถานที่ที่สะดวกในการรับคืนซาก และสนับสนุนชาเล้ง และประชาชนในชุมชนที่คัดแยกซากให้มาจดทะเบียน เพื่อการรับคืนซากและคัดแยกซากได้อย่างถูกกฎหมาย รวมถึง ควรอนุญาตให้เอกชนสามารถตั้งองค์กรกลางที่มีอำนาจในการรับจดทะเบียนและเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ผลิต นำเข้า ผู้ค้าออนไลน์ เพื่อเป็นเงินในการสนับสนุนการจัดการซากใน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้ผู้จัดทำหน้าที่ และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๑๐ (๑) (๒)</p> <p>- กฎหมายมิได้ห้ามการรวมกลุ่มตั้งองค์กรกลาง หรือ ระดมเงินสนับสนุน ดังนั้นผู้ผลิตก็สามารถรวมกลุ่มเป็น องค์กรได้โดยไม่ละเมิดต่อกฎหมาย</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด อาจขอจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งได้</p>	<p>ระบบให้สำเร็จ และควรตั้งคณะกรรมการกลางในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกส่วน และวิธีการดำเนินการรวบรวม จัดเก็บอย่างชัดเจน และเหมาะสม (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๔. ควรกำหนดหน้าที่ให้ อปท. สนับสนุนร่วมมือในการเก็บรวบรวมซากอิเล็กทรอนิกส์จากทุกชุมชนทั่วประเทศ เพราะมีหน่วยงานที่ตั้งในแต่ละจังหวัดอยู่แล้ว เพื่อให้การจัดเก็บครบถ้วน</p> <p>๕. ควรอนุญาตให้เอกชนรวมตัวกันตั้งศูนย์บริหารแทนผู้ผลิต นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย เพื่อเก็บค่าธรรมเนียมไว้สำหรับบริหารการจัดการซาก (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๖. มีความเป็นไปได้ยากหากต้องร่วมกันจัดการซากผลิตภัณฑ์ของทุกภาคส่วน รวมถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเนื่องจาก ยังไม่มีการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ รวมทั้งการสนับสนุนที่ดีจากคณะกรรมการระดับสูง หรือผู้มีอำนาจในส่วนนี้ (นางสาวบุญธิมา บุญธนากร)</p>	
<p>มาตรา ๑๑ การรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ต้องนำส่งซาก</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. ศูนย์รับคืนซากควรมีความยืดหยุ่นในการจัดการการยอมรับและการรวบรวม รวมถึงการระบุสิ่งที่พวกเขาจะรับและปฏิเสธซากผลิตภัณฑ์จากผู้บริโภค สิ่งของที่ถูกทิ้งซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยสำหรับเจ้าหน้าที่เก็บรวบรวม เนื่องจากการปนเปื้อนหรือแตกเป็นตัวอย่าง</p>	<p>รับทราบและจะนำไปพิจารณาประกอบการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการรับคืน การจัดเก็บการรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นหลักการตามกฎหมายโดยห้ามถอดแยกซากผลิตภัณฑ์</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ผลิตภัณฑ์ไปยังโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่ได้รับอนุญาตที่อธิบดีประกาศกำหนดเท่านั้น ให้นำความในวรรคหนึ่งไปใช้บังคับกับ การดำเนินการของบุคคลหรือหน่วยงานที่มี อำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการ สาธารณสุขตามมาตรา ๙ ด้วย</p>	<p>ของรายการที่อาจปฏิเสธในการเก็บรวบรวมได้ ผู้ผลิตควร มีสิทธิที่จะปฏิเสธเศษซากผลิตภัณฑ์ กรณีการลักลอบถอด วัสดุที่มีมูลค่าภายในของซากๆ ออกก่อนนำมาส่งที่ศูนย์ รวบรวมที่ได้รับอนุญาต</p> <p>๒. ขอแนะนำให้กรมควบคุมมลพิษยอมรับการรับรอง จากภายนอกไปยังมาตรฐานการรีไซเคิลอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ที่ยอมรับในระดับสากลเช่น R๒, e-Stewards, WEEELABEX, EN ๕๐๖๒๕ หรือที่คล้ายคลึง กันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ "เกณฑ์และขั้นตอน" ที่อธิบดี กำหนด <u>(นายประชา เสมานิยม)</u></p>	<p>รับทราบและจะนำไปพิจารณาประกอบการกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการการรับคืน การจัดเก็บการรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืน ซากผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๑๑</p>
<p>มาตรา ๑๒ ให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์จัดทำรายงานชนิดและปริมาณซาก ผลิตภัณฑ์ที่นำส่งโรงงานที่ได้รับอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานในแต่ละปีเสนอต่อ กรมควบคุมมลพิษ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>		
<p>มาตรา ๑๓ ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใด ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๑๑ อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ผู้</p>		

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์นั้นแก้ไขหรือ ปรับปรุงการดำเนินการให้ถูกต้องโดยกำหนด ระยะเวลาให้แล้วเสร็จ หรือสั่งให้ระงับการ ดำเนินกิจการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เป็น การชั่วคราว		
มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ดีเห็นว่าการ ประกอบกิจการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ ของประชาชนอย่างร้ายแรง ให้อธิบดีมีอำนาจ ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์กระทำหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายเช่นว่านั้น ได้		
หมวดที่ ๒ หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ผลิต		
มาตรา ๑๕ ให้ผู้ผลิตมีหน้าที่รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ประเภท เดียวกันไม่ว่าจะเป็นของผู้ผลิตรายใด รวมถึง ซากของผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้ามาจากต่างประเทศ หรือที่ไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าใด ๆ	ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pccd.go.th มีความเห็นดังนี้ ๑ ควรให้ผู้ผลิตรับผิดชอบในส่วนผลิตภัณฑ์ของตนเอง ที่นำเข้า การให้รับผิดชอบซากทั้งหมดอาจไม่เป็นธรรมต่อ	ร่างพระราชบัญญัตินี้ ใช้หลักการการขยายความ รับผิดชอบของผู้ผลิต โดยกำหนดให้ผู้ผลิตรับผิดชอบต่อ วงจรผลิตภัณฑ์ของตน ตั้งแต่การผลิตจนถึงการกำจัดซาก ผลิตภัณฑ์ของตน ทั้งนี้ กฎหมายกำหนดผู้ผลิตครอบคลุม

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>หรือที่ผู้ผลิตเลิกดำเนินการแล้วด้วย</p> <p>ผู้ผลิตจะปฏิเสธการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์ใดที่เป็นการสร้างภาระเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวกับผู้นำซากผลิตภัณฑ์มาส่งคืนมิได้</p> <p>ในกรณีที่กรมควบคุมมลพิษพบว่าผู้ผลิตไม่ดำเนินการตามวรรคสอง ให้มีอำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>ผู้ผลิต/ผู้นำเข้า</p> <p>๒ ควรให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิต ผู้นำเข้า รวมถึงผู้นำเข้ามาเพื่อธุรกิจจำหน่ายแบบออนไลน์ เพื่อให้สามารถตรวจสอบกลับได้ว่าใครเป็นเจ้าของซากฯ นั้น</p> <p>๓ เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมรับผิดชอบสำหรับผู้จำหน่ายด้วยเช่นกัน เพื่อให้สามารถควบคุมและจัดการซากฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔ เพิ่มบทบาทหน้าที่ของประชาชน ต้องดำเนินการทิ้งซากฯ ตามที่กฎหมายกำหนด (<u>นายบัญชา เกตวัลท์</u>)</p> <p>๕ ผู้ผลิตต้องรับผิดชอบต่อซากของทุยกี่ห่อ ซากที่ไม่มีเจ้าของ ซากที่มีการลักลอบเข้ามา ซึ่งเป็นหลักการขยายความรับผิดชอบ ที่ยังไม่เหมาะกับบริบทของประเทศไทย ที่ยังมีผู้ประกอบการที่ไม่อยู่ในระบบ เช่น ผู้นำเข้าอิสระ</p> <p>๖ มีของที่ลักลอบนำเข้ามาขาย หรือเป็นของปลอม หรือของที่บริษัทปิดตัวไปแล้ว บริษัทที่อยู่ในระบบที่ถูกต้องต้องรับผิดชอบต่อซาก เป็นการเหมาะสมหรือไม่ (<u>ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง</u>)</p> <p>๗. ตามมาตรา ๑๕ เห็นว่า ผู้ผลิตควรรับผิดชอบต่อซากผลิตภัณฑ์ที่เป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าของตนเท่านั้น ส่วนซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถพิสูจน์หาเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าได้ หรือซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิ ถูกถอดแยกชิ้นส่วนมาแล้ว ให้ภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบต่อไป เพื่อป้องกันปัญหาเชิง</p>	<p>รวมถึง ผู้นำเข้า/ผู้ประดิษฐ์/ผู้จำหน่าย (มาตรา ๔) โดยผู้ผลิตบางผลิตภัณฑ์ได้แสดงความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตนอย่างสมัครใจมาเป็นลำดับแล้ว โดยสามารถส่งต่อความรับผิดชอบต่อผู้ผลิตจนถึงผู้บริโภคตามกลไกตลาด ซึ่งสนับสนุนตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายอีกด้วย</p> <p>อนึ่ง ในช่วงเปลี่ยนผ่านอาจมีผลกระทบด้านลบต่อผู้ผลิตในช่วงเวลาเริ่มต้น แต่ส่งผลต่อธุรกิจรีไซเคิลและสังคมโดยรวมมากกว่าในอนาคต</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>เทคนิคที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเนื่องจากผู้กำจัดยังขาดความรู้และเทคโนโลยีในการจัดการวัสดุที่ผู้ผลิตรายอื่น ๆ นำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๘. ไม่เห็นด้วยกับนิยามในมาตรา ๑๕ ที่กำหนดให้ผู้ผลิตเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการกำจัดซาก ซึ่งควรให้ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ผู้ค้าออนไลน์ร่วมรับผิดชอบด้วย โดยเฉพาะ ไม่เป็นธรรมที่ผู้ผลิตต้องรับผิดชอบต่อซากที่ไม่มีเยื่อหุ้ม หรือปิดตัวไปรวมถึงซากในอดีตซึ่งส่วนนี้รัฐควรเป็นผู้รับผิดชอบ (<u>คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล</u>)</p> <p>๙. แก้ไขมาตรา ๑๕ ผู้ผลิต ควรหมายถึงรวมถึง ผู้นำเข้า (ครอบคลุมผู้ค้าออนไลน์) ผู้จัดจำหน่าย ผู้ขายตรง ต้องรับผิดชอบต่อซากกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันร่วมกันในส่วนที่ผลิต นำเข้า ของเยื่อหุ้มตนเองเท่านั้น ซากในอดีตซากไม่มีเยื่อหุ้ม ฝ่ายรัฐควรเป็นผู้รับผิดชอบจะเหมาะสมมากกว่า (<u>คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล</u>)</p> <p>๑๐. ขอบข่ายการรับผิดชอบของผู้ผลิตกว้างเกินไป ซึ่งไม่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย เพราะจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้จัดจำหน่ายนำสินค้า ๕ ประเภทที่ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ. ซากมาจำหน่าย เนื่องจากต้นทุนถูกกว่าและผู้จัดจำหน่ายไม่ต้องรับผิดชอบต่อใดๆ (<u>นางสาวบุญธิมา บุญธนากร</u>)</p> <p>๑๑. ควรให้มีความคล่องตัวกับข้อกำหนดนี้ในกรณีที่ผู้ผลิตได้รับอนุญาตให้สามารถยอมรับหรือปฏิเสธซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้เป็นของตนเองหรือส่งคืนให้ผู้ผลิตเดิมได้</p>	<p>หลักการมาตรา ๑๕ มีหลักการเพื่อป้องกันภาระส่วนเกินและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและผู้บริโภคซึ่งซื้อผลิตภัณฑ์โดยทิ้งซากหนึ่งชิ้นตามกฎแลกเปลี่ยนทดแทน</p> <p>ดำเนินการได้ตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๐ ตามแผนความรับผิดชอบที่เสนอตามมาตรา ๑๖ (ความเห็น กจส.)</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>เนื่องจากไม่เป็นธรรมต่อผู้ผลิตที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรีไซเคิลดังกล่าว ความรับผิดชอบร่วมกันในห่วงโซ่ผลิตภัณฑ์ (ผู้ผลิต เทศบาล ผู้ค้าปลีก ผู้บริโภค ฯลฯ) เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด EPR และเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้มั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีนี้จำเป็นต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันของเทศบาลและเจ้าของเพื่อแก้ปัญหาซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีที่ย่อย</p> <p>๑๒. จากมุมมองของจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีแบรนด์และสถานการณ์การนำเข้าแบบขนานในประเทศไทย มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดสถานการณ์ที่ไม่เป็นธรรมขึ้นซึ่งผู้ผลิตที่ติดตั้งระบบเก็บรวบรวมจะต้องเสียค่ารีไซเคิลสูงสำหรับซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีแบรนด์หรือซากผลิตภัณฑ์จากการนำเข้าแบบผิดกฎหมาย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกฝ่ายตามกฎหมายที่นำ EEE เข้าสู่ตลาดไทย (เช่นผู้ค้าและผู้นำเข้า) จะต้องลงทะเบียนกับกรมควบคุมมลพิษและส่ง "แผนปฏิบัติตามกฎระเบียบ" ตามมาตรา ๑๖ และ ๑๗ เพื่อให้แน่ใจได้ว่า EEE ที่นำมาใช้ในประเทศไทยจะได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเมื่อหมดอายุการใช้งาน ต้นทุนการรีไซเคิลจะกระจายอย่างเป็นธรรมระหว่างผู้ผลิตผู้นำเข้าและผู้ค้า ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถลดผู้ที่เอาเปรียบ (ผู้ค้าปลีกขายผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีตราสินค้า / กล่องสีขาและผู้ชายมือสอง) ในตลาดไทย การขายผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมใน</p>	<p>กฎหมายกำหนดกติกาให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ดำเนินการภายในประเทศได้อย่างถูกต้อง กรณีกระทำผิดกฎหมายเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย เช่น กฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายว่าด้วยภาษี เป็นต้น</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ตลาดไทยไม่ควรถูกกฎหมาย เว้นแต่ผู้ขายจะสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนั้นได้เป็นส่วนหนึ่งของการจดทะเบียนและ "แผนปฏิบัติตามมาตรฐาน" ในปัจจุบัน</p> <p>๑๓. ในทางเทคนิคบริษัทอาจใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกันในผลิตภัณฑ์ของตนและด้วยเหตุนี้ การรีไซเคิลแบรนด์อื่นอาจเป็นเรื่องยาก (นายประชา เสมามิ)</p> <p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</u></p> <p>๑. หน้าที่และความรับผิดชอบในการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากของผู้ผลิต ตามร่างฯ มาตรา ๑๕ เห็นควรให้ผู้ผลิตรับผิดชอบเฉพาะซากผลิตภัณฑ์ที่เป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าของตนเท่านั้น ส่วนซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถพิสูจน์หาเจ้าของได้ หรือซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ถูกถอดแยกชิ้นส่วนมาแล้ว ให้ภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบต่อไป ทั้งนี้ เพื่อป้องกันปัญหาในเชิงเทคนิคที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพราะผลิตภัณฑ์แต่ละยี่ห้อมีการใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่แตกต่างกัน ดังนั้น การนำกลับมาใช้ซ้ำและการกำจัดย่อมแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ การกำหนดให้ผู้ผลิตรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว ถือเป็นภาระส่งเสริมและเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้จัดจำหน่ายนำสินค้า ๕ ประเภทที่ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ. มาจำหน่าย เนื่องจากมีต้นทุนที่ถูกกว่าและผู้จัดจำหน่ายไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ ในทางกฎหมาย (คุณภาวนา สุริยะพฤกษ์)</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๑๖ ให้ผู้ผลิตจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประมาณการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่จำหน่ายในแต่ละปี</p> <p>(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ และวิธีการรับคืน การจัดเก็บการรวบรวม และการเก็บรักษาซากผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้บริโภค</p> <p>(๓) เป้าหมายในการรวบรวมซากผลิตภัณฑ์</p> <p>(๔) วิธีการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ที่เก็บรวบรวมไปยังโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>(๕) การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา การขนส่งซากผลิตภัณฑ์ และอันตรายจากซากผลิตภัณฑ์</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. การจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามร่างฯ มาตรา ๑๖ ไม่ควรกำหนดบังคับไว้ในกฎหมาย เนื่องจากในทางปฏิบัติแล้ว ผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมผู้บริโภคได้ ผู้บริโภคบางรายใช้ผลิตภัณฑ์ไม่ทันไร พอมีรุ่นใหม่ออกมา ก็ทิ้งของเก่าแล้ว แต่ผู้บริโภคบางรายก็ใช้ผลิตภัณฑ์ยาวนานกว่าอายุการใช้งานจริงมาก เสียก็ซ่อมจนกว่าจะซ่อมไม่ได้หรือซ่อมแล้วไม่คุ้ม เป็นต้น ซึ่งหากผู้ผลิตไม่สามารถทำตามแผนได้ก็จะมีผลตามร่างฯ มาตรา ๓๐ ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ผลิตจะเหมาะสมกว่า</p> <p>(นายชัยดี อนันตนิยม)</p> <p>๒. การจัดทำแผนรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๑๖ พิจารณาเห็นว่า ไม่ควรกำหนดบังคับอยู่ในกฎหมาย เนื่องจากในทางปฏิบัติผู้ผลิตไม่สามารถควบคุม ผู้บริโภค เพราะผลิตภัณฑ์ยังไม่ชำรุด หรือผู้บริโภคยังประสงค์จะครอบครองอยู่ อีกทั้ง หากผู้ผลิตไม่สามารถทำตามแผนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จะมีความผิดตามมาตรา ๓๐ จึงควรกำหนดให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ผลิตมากกว่า</p> <p>(นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๓. การจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อมาตรา ๑๖</p>	<p>แผนความรับผิดชอบต่อเป็นกลไกและหน้าที่ของผู้ผลิต ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้ตามตามภาวะตลาด</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>(๖) รายงานผลการดำเนินการตาม (๑) ถึง (๕) ในรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>(๗) ข้อมูลอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>กล่าวถึงการกำหนดเป้าหมายในการรวบรวมซาก ซึ่งความจริงผู้ผลิตไม่มีอำนาจในการควบคุม ออกคำสั่ง ให้ผู้บริโภคนำซากมาคืนศูนย์รับคืนซากได้ และเมื่อรวบรวมไม่ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด ก็อาจเข้าข่ายการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๙ เห็นควรให้บททวนมาตรา ๑๖ อีกครั้ง (นางสาวบุญธิมา บุญธนากร)</p> <p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</u></p> <p>๑. การจัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามร่างฯ มาตรา ๑๖ ไม่ควรกำหนดบังคับไว้ในกฎหมาย เนื่องจากในทางปฏิบัติแล้ว ผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมผู้บริโภคได้ ผู้บริโภคบางรายใช้ผลิตภัณฑ์ไม่ทันไร พอมีรุ่นใหม่ออกมาก็ทิ้งของเก่าแล้ว แต่ผู้บริโภคบางรายก็ใช้ผลิตภัณฑ์ยาวนานกว่าอายุการใช้งานจริงมาก เสียก็ซ่อมจนกว่าจะซ่อมไม่ได้ หรือซ่อมแล้วไม่คุ้ม เป็นต้น ซึ่งหากผู้ผลิตไม่สามารถทำตามแผนได้ ก็จะมีคามผิดตามร่างฯ มาตรา ๓๐ ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ผลิตจะเหมาะสมกว่า (คุณภาวนา สุริยะพฤษ)</p>	
<p>มาตรา ๑๗ ให้ผู้ผลิตเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. ควรระบุระยะเวลาในการยื่น "แผนความ</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ตามมาตรา ๑๖ ต่อกฎมควบคุมมลพิษภายในวันที่ ๓๑ มีนาคมของทุกปี โดยให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้น กรณีมีความจำเป็น กรมควบคุมมลพิษอาจขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน ในการนี้ หากกรมควบคุมมลพิษพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้ผลิตดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นได้ แต่ไม่ตัดอำนาจกรมควบคุมมลพิษจะดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสามหากตรวจสอบพบในภายหลัง</p> <p>กรณีที่กรมควบคุมมลพิษเห็นว่าแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๖ หรือไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการหรือการดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว</p>	<p>รับผิดชอบ" ฉบับแรกตามพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ๓๖๐ วันนับแต่วันที่ประกาศใช้ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษจะต้องออกข้อกำหนด (หลักเกณฑ์และขั้นตอน) ด้วยข้อบังคับหรือคล้ายคลึงกัน ตามมาตรา ๑๑ - การเก็บรวบรวม, การจัดเก็บ, การเก็บรักษาและการขนย้ายผลิตภัณฑ์ที่หมดอายุการใช้งานของศูนย์รับคืนซากเมื่อข้อกำหนดด้านกฎหลังนี้มีการออกจะมีระยะเวลาเท่าใดที่จะได้รับอนุญาตสำหรับการยื่น "แผนความรับผิดชอบ" ครั้งแรก - เช่น ๙๐ วัน? การออกข้อกำหนดด้านระเบียบข้อบังคับจะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสรุป "แผนความรับผิดชอบ" ที่ยอมรับได้</p> <p>๒. ในบทนี้ควรชัดเจนว่าหนึ่งฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่มีหน้าที่ต้องยื่น “แผนความรับผิดชอบ” (นายประชา เสมามิ)</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของประชาชน ให้กรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ผลิตแก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่แก้ไข ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง</p> <p>ในกรณีผู้ผลิตไม่แก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามคำสั่งของกรมควบคุมมลพิษภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ผลิตไม่จัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์</p>		
<p>มาตรา ๑๘ ผู้ผลิตต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ได้ยื่นต่อกรมควบคุมมลพิษ</p> <p>ผู้ผลิตใดไม่ดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ให้กรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้ผู้ผลิตนั้นดำเนินการให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามแผน</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. – ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. ไม่เห็นด้วยกับกับมาตรา ๑๘ ที่ผู้ผลิตต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบที่ยื่นต่อ คพ. อย่างครบถ้วน เพราะไม่อาจควบคุมเวลา และจำนวนที่คืนซากจากผู้บริโภค หรือชุมชนได้ (<u>คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล</u>)</p>	<p>แผนเป็นกรอบการดำเนินงาน ในรายละเอียดจะพิจารณาตามสถานะจริงที่เกิดขึ้น (ความเห็น กจส.)</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
ความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ภายในสามสิบวัน		
หมวด ๓ การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์		
<p>มาตรา ๑๙ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. – ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. การจัดการซากฯ เป็นเรื่องใหญ่และต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนจึงมีส่วนที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทำอย่างไรจึงจะให้ความรู้ ความเข้าใจ ครอบคลุมประชาชนทุกภาคส่วนไปถึงระดับรากหญ้า (นายบัญชา เกตวัลท์)</p> <p>๒. เห็นด้วยกับมาตรา ๑๙ มีวางแผนที่จะเผยแพร่ความรู้การกำจัดซากแก่ผู้ประกอบการ รวมถึงประชาชนที่เป็นผู้บริโภคให้เข้าใจ เพื่อปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งควรใช้สื่อทีวีมือถือ และอพท ช่วยเผยแพร่และสาธิต เพื่อให้ทราบทั่วถึงกัน (คุณวราพรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๓. คาดการณ์ว่าการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ควรจะใช้เวลานานและต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ ไม่คุ้นเคย ประชาชนบางกลุ่มยึดติดกับพฤติกรรมเดิม ๆ ไม่เปิดรับสิ่งใหม่ ดังนั้น ควรมีระยะเวลาประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนอย่างจริงจัง</p>	<p>กรมควบคุมมลพิษ ได้รับความร่วมมือจากเอกชนร่วมดำเนินโครงการนำร่องทดลองปฏิบัติเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ (เครื่องโทรศัพท์ไร้สายและอุปกรณ์ต่อพ่วง) อาทิ โครงการเรียกคืนแบตเตอรี่มือถือ โครงการคืนมือถือเก่าสร้างบุญสร้างชาติ เป็นต้น ซึ่งเอกชนได้จัดกิจกรรมเชิญชวน สื่อประชาสัมพันธ์ ทั้งสร้างความตระหนักแรงจูงใจ โดยใช้ชั้นเชิงทางธุรกิจและจิตใต้สำนึกด้านรักษ์สิ่งแวดล้อม ในการสร้างพฤติกรรมให้แก่ผู้บริโภคในการให้ความร่วมมือต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์ข้างต้น ทั้งนี้ เอกชนผู้เกี่ยวข้องได้ริเริ่มการดำเนินงานลักษณะดังกล่าวด้วยความสมัครใจตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม และต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้นมารับทราบและจะนำไปพิจารณาประกอบการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของกรมควบคุมมลพิษ ในหมวด ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ก่อนการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้ทุกภาคส่วนเห็นถึงประโยชน์และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้</p> <p>(นางสาวบุญธิมา บุญนากร)</p>	
<p>มาตรา ๒๐ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์และสถานที่ตั้งของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. – ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. มาตรา ๒๐ วรรคสอง เพิ่มเติมว่า “ ให้กรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้เสียทั่วประเทศ อันเนื่องมาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ แล้วแสวงหาความจริงที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สาเหตุต้นตอ แสวงหามาตรการป้องกัน การเกิดซ้ำในอนาคต รวมถึงการกำหนดมาตรการเยียวยาที่จำเป็นต่อผู้ได้รับผลกระทบตามความจำเป็นแล้วแต่กรณี และนำเสนอต่อคณะกรรมการระดับชาติตามมาตรา ๖ ไตรมาสละอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อไป”</p> <p>เหตุผล เพื่อเป็นช่องทางหลักให้มีข้อมูลการปฏิบัติจริงตาม พ.ร.บ. นี้จากทุกภาคส่วนที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้กลไกการรับคืนซากผลิตภัณฑ์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั่วประเทศ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. มาตรา ๒๐ วรรคสอง เพิ่มเติมว่า “ ให้กรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้เสียทั่วประเทศ อันเนื่องมาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เป็นหน้าที่ต่อเนื่องตามกฎหมายหลายฉบับ ซึ่ง คพ. ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นประกอบด้วย (ความเห็น กจส.)</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>แล้วแสวงหาความจริงที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สาเหตุต้นตอ แสวงหามาตรการป้องกันการเกิดซ้ำในอนาคต รวมถึง กำหนดมาตรการเยียวยาที่จำเป็นต่อผู้ได้รับผลกระทบตาม ความจำเป็นแล้วแต่กรณี และนำเสนอต่อคณะกรรมการ ระดับชาติตามมาตรา ๖ ไตรมาสละอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อ กำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อไป ”</p> <p>เหตุผล เพื่อเป็นช่องทางหลักให้ข้อมูลการปฏิบัติจริง ตาม พ.ร.บ. นี้จากทุกภาคส่วนที่จำเป็นต้อง ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้กลไกการรับคืนซากผลิตภัณฑ์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง และทันสมัยการณที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั่วประเทศ (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p>	
หมวด ๔ การตรวจสอบและควบคุม		
<p>มาตรา ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ หรือเข้าไปในยานพาหนะใด ๆ ที่ใช้ขนส่งซาก ผลิตภัณฑ์ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการใน ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ ควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ผลิต</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. ความคิดเห็นค่อนข้างสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์ เพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ควร มีการตรวจสอบ และควบคุม แต่ต้องตรวจสอบอย่าง คร่งครัดกับกลุ่มผู้ประกอบการออนไลน์ให้มีความรับผิดชอบ และร่วมมือและเข้าระบบการจัดการซากอิเล็กทรอนิกส์นี้ ด้วย (ซึ่งอาจขอเรียกเก็บค่าใช้จ่ายนี้จากผู้ผลิตใน ต่างประเทศ กรณีเป็นตัวแทนจำหน่าย) (คุณวรพรรณ ลิ้ม ตระกูล)</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือ หลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการ พิจารณา</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p>	<p>๒. ควรมีจดหมายแจ้งเตือนการเข้ามาตรวจสอบ ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ผลิตมีการเตรียมความพร้อมภายใน รวมถึงการจัดบุคลากรสำหรับนำตรวจสอบพร้อมคำอธิบาย และแนะนำสถานที่ (<u>นางสาวบุญธิมา บุญนากร</u>)</p>	
<p>มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง บัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>		
<p>มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาวินิจฉัย อุทธรณ์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ อุทธรณ์</p> <p>คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงให้เป็นที่สุด</p>		

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
หมวด ๕ บทกำหนดโทษ		
มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ หรือ มาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ		
มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรค หนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง แสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง แสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p>	<p>ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด อัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึง จะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็น เพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้ กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามประกาศของอธิบดีตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่ เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ของอธิบดีตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ของอธิบดีตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ</p>	<p>ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด อัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึง จะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็น เพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้ กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
มาตรา ๒๗ ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่รายงานตามมาตรา ๑๒ หรือรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ทั้งปรับ (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)	
มาตรา ๒๘ ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่ดำเนินการตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. ควรแก้ไขมาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกโทษจำคุก มีเพียงโทษปรับ (<u>คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล</u>)</p>	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดอัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึงจะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็นเพียงพอให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรา ๒๙ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. การกำหนดบทลงโทษตามร่าง ฯ มาตรา ๒๙ เป็นการกำหนดบทลงโทษที่สูงเกินควร และไม่สามารถระงับคดีในชั้นอธิบดีได้ ทั้งนี้ การกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ผลิตสูงกว่าผู้ที่ลักลอบทิ้งซากและผู้ทีลักลอบถอดแยกซากซึ่งสามารถระงับคดีในชั้นอธิบดีได้ จึงเห็นควรให้ปรับลดโทษสำหรับผู้ผลิตในมาตรานี้ให้เท่ากับผู้ที่ลักลอบทิ้งซากและผู้ทีลักลอบถอดแยกซาก หรือตามร่างฯ มาตรา ๒๔ (<u>คุณชัยดี อนันตนิยม</u>)</p>	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดอัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึงจะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็นเพียงพอให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>๒. โทษของผู้ผลิต การไม่ทำหน้าที่รับคืนซาก มีโทษจำคุกที่สูง (จำคุก ๒ ปี) และไม่สามารถระงับคดีได้ในชั้นอุทธรณ์ ทำให้บริษัทข้ามชาติมีความกังวลใจเป็นอย่างยิ่ง (ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง)</p> <p>๓. การกำหนดบทลงโทษ ตามมาตรา ๒๙ ที่กำหนดบทลงโทษสูงเกินควร และไม่สามารถระงับคดีได้ในชั้นอุทธรณ์ควมควบคุมมลพิษ ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดโทษแก่ผู้ผลิตที่สูงกว่าผู้ลักลอบทิ้ง และผู้ลักลอบถอดแยก ซึ่งสามารถระงับคดีได้ในชั้นอุทธรณ์ควมควบคุมมลพิษ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้ปรับลดโทษผู้ผลิตให้เท่ากับผู้ลักลอบทิ้งและผู้ลักลอบถอดแยก (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๔. มาตรา ๒๙ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หกเดือนหรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หักหนึ่งบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เหตุผล โทษมาตรา ๒๙ นี้ ควรไม่เกินกว่าโทษผู้ลักลอบทิ้งและผู้ลักลอบถอดแยกตามมาตรา.๒๔ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๕. มาตรา.๒๙.ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา.๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หกเดือน หรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หักหนึ่งบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เหตุผล โทษมาตรา ๒๙ นี้ ควรไม่เกินกว่าโทษผู้ลักลอบทิ้งและผู้ลักลอบถอดแยกตามมาตรา.๒๔</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>(นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p> <p>๖. ไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๒๙ ที่กำหนดโทษผู้ผลิต จำคุกสองปีซึ่งเป็นโทษที่สูงที่สุด ไม่เปิดช่องยอมความ ซึ่งไม่เป็นธรรม เพราะยากที่จะปฏิบัติตาม พ.ร.บ. มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ เพราะแผนการขายเป็นเพียงการคาดการณ์ตามสถานการณ์ในตลาด โดยเฉพาะไม่สามารถกำหนดการคืนซากโดยแน่นอนได้ จึงอยู่เหนือการควบคุมของผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้จัดจำหน่าย ซึ่งไม่ได้เป็นการตั้งใจฝ่าฝืนกฎหมายแต่อย่างใด จึงควรยกเลิกโทษจำคุก ให้มีแค่โทษปรับหากพิสูจน์ได้ว่าไม่เจตนาเล็งกฎหมาย (<u>คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล</u>)</p> <p>๗. โทษของผู้ผลิตหากไม่ทำหน้าที่รับคืนซากมีโทษสูงกว่าผู้ลักลอบทิ้ง ถอดแยก ย่อมส่งเสริมให้เกิดการกระทำ ความผิดไปในทางการลักลอบ ดังนั้น ควรปรับลดโทษผู้ผลิต ให้เสมอกับผู้ลักลอบ (<u>นางสาวบุญธิมา บุญธนากร</u>)</p> <p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</u></p> <p>๑. การกำหนดบทลงโทษตามร่างฯ มาตรา ๒๙ เป็นการกำหนดบทลงโทษที่สูงเกินควร และไม่สามารถระงับคดีในชั้นอุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ การกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ผลิตสูงกว่าผู้ลักลอบทิ้งซากและผู้ลักลอบถอดแยกซาก ซึ่งสามารถระงับคดีในชั้นอุทธรณ์ได้ จึงเห็นควรให้ปรับลดโทษสำหรับ</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	ผู้ผลิตในมาตรานี้ ให้เท่ากับผู้ที่ลักลอบทิ้งซากและผู้ที่ลักลอบถอดแยกซาก หรือตามร่างฯ มาตรา ๒๔ (คุณภาวนา สุริยะพุกภัย)	
มาตรา ๓๐ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. "มาตรา ๑๖" ไม่ควรรวมอยู่ในโทษนี้ เนื่องจากเป็นการซ้ำซ้อนโดยที่มาตรา ๑๖ กำหนดให้ผู้ผลิตจัดทำแผนแม่บทการปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรา ๑๗ กำหนดให้มีการยื่นแผน ควรมีการลงโทษหากไม่สามารถส่งแผนได้</p> <p>๒. เนื้อหาของแผนปฏิบัติตามข้อ ๑๖ จะต้องได้รับการทบทวนโดย กรมควบคุมมลพิษก่อนที่จะมีการอนุมัติ ดังนั้น การกำหนดบทลงโทษสำหรับมาตรา ๑๖ เป็นเรื่องซ้ำซ้อน (นายประชา เสมาฉิม)</p>	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดอัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึงจะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรา ๓๑ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย.๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. มาตรา ๓๑ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>เหตุผล ควรให้โอกาสและเวลาปรับปรุงแก้ไขที่เพียงพอแก่ผู้ถูกลงโทษ และลงโทษหนักเบาตามเจตนาการกระทำของผู้ถูกลงโทษของ แต่ละลักษณะความผิดที่หลากหลายประเภท (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p>	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดอัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึงจะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๓๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>		
<p>มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๒๑ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>		
<p>มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย</p>		

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๓๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>		
<p>มาตรา ๓๖ ผู้ใดดำเนินการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการได้ต่อไป แต่ต้องขอจัดตั้งเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๑๐ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. มาตรา ๓๖ ใช้ข้อความมาตรา ๑๐ วรรคสามที่เพิ่มเติม ทดแทน ข้อความทั้งหมดที่อยู่เดิมในมาตรานี้</p> <p>เหตุผล เพื่อให้บริการรับคืนซากผลิตภัณฑ์นอกที่ตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ สามารถปฏิบัติได้เป็นปกติ โดยไม่ต้องมีกรอบเวลา (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. มาตรา ๓๖ ใช้ข้อความมาตรา ๑๐ วรรคสามที่เพิ่มเติม ทดแทน ข้อความทั้งหมดที่อยู่เดิมในมาตรานี้</p> <p>เหตุผล เพื่อให้บริการรับคืนซากผลิตภัณฑ์นอกที่ตั้ง</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์ สามารถปฏิบัติได้เป็นปกติ โดยไม่ต้องมีกรอบ เวลา (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)	
อื่น ๆ		